

Råstofdirektoratet

Ulloq/Dato: 21. marts 2010

Høringsvar på ansøgning om efterforskningsboringer i havet vest for Grønland (VVM og VSB).

Råstofdirektoratet har fra Capricorn Greenland Exploration / Cairn Energy modtaget en ansøgning om godkendelse af planer om to efterforskningsboringer i havet vest for Grønland i sommeren 2010. Råstofdirektoratet har anmodet de berørte kommuner Qeqqata og Qaasuitsup samt KANUKOKA om en udtalelse med hensyn til, om ansøgningsmaterialet giver anledning til bemærkninger. Det følgende er en samlet udtalelse fra de to kommuner og KANUKOKA. Pga. projektets store betydning og karakter, har kommunerne valgt at udarbejde et samlet fælles høringssvar, og de øvrige kommuner har tillige bidraget med input til bemærkningerne.

I de berørte kommuner er der mange forventninger til- og stor optimisme omkring fremtidige kulbrinteaktiviteter, og kommunerne har allerede iværksat flere initiativer, der skal bidrage til at sikre, at kommunerne kan tiltrække og tage hånd om fremtidige kulbrinteaktører. Det skal dog understreges, at det er afgørende for kommunerne, at udviklingen sker på en sikkerheds-, miljø- og samfundsmæssig forsvarlig måde.

Ansøgningsmaterialets centrale bestanddele består af en Vurdering af Virkninger på Miljøet (VVM), samt en Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed (VSB). Kommunerne har en række bemærkninger til dels Vurderingen af Virkninger på Miljøet og Vurderingen af Samfundsmæssig Bæredygtighed, samt til selve høringsprocessen. Disse bemærkninger er beskrevet herunder.

Kommunernes overordnede indtryk af Vurderingen af Virkning på Miljøet og Vurderingen af Samfundsmæssig Bæredygtighed er, at kommunerne burde være inddraget tidligere, da kommunerne spiller en væsentlig rolle som:

1. Myndighed inden for en række vigtige områder vedrørende relaterede onshore aktiviteter, herunder arealtildeling, byggeri og miljø.
2. Samarbejds- og høringspartner inden for områder som forsyning og arbejdsmarked.

Kommunerne blev således først inddraget i processen i februar måned knap 1 måned før udgivelse af VVM og VSB-redegørelserne.

Kommunerne havde forventet at redegørelserne i relevant omfang havde forholdt sig til de forhold, som har været fremdraget af offentligheden. Redegørelserne fortæller blot, at der har været afholdt borgermøder og møder med kommunerne som en del af processen med udarbejdelsen af VVM og VSB, men ikke hvilke input selskabet har fået ud af disse møder - eller hvordan selskabet forholder sig til eller bruger disse input og imødekommer eventuelle bekymringer.

Generelt skal det ligeledes bemærkes, afholdelse af borgermøder bør foregå på et tidspunkt, hvor borgerne har haft mulighed for at sætte sig ind i materialet. Redegørelserne blev således først gjort tilgængelige på Råstofdirektoratets hjemmeside den 4. marts uden at dette blev meddelt borgerne. Borgermøderne blev afholdt i perioden fra d. 15. marts, og først samme dag blev offentliggørelsen af høringsmaterialet annonceret i reklameblokkene i de grønlandske medier.

Til borgermøderne var programsat 10 minutter hvor Cairn modtog spørgsmål fra publikum. Denne disponering af tid var uhensigtsmæssig. I Ilulissat overskred mødet derfor tidsplanen med 2 timer, og der blev lukket for publikums spørgsmål, uden at alle var blevet fremført

Forløbet af borgermødet i Sisimiut betegnes også som stærkt kritisabelt, idet en stor del af mødet gik med summariske oplæg af det udsendte materiale, mens den folkelige debat og spørgsmål fra salen efterfølgende blev kortet af til næsten ingenting, da bygningen skulle aflåses kl. 22. I Uummannaq og Qasigiannguut blev borgermøderne aflyst på grund af dårligt vejr, der umuliggjorde indflyvning. Dette er imidlertid et velkendt grønlandsk vilkår, som man bør medregne i planlægningen af møder, sådan at disse ikke blot aflyses, men kan udskydes.

De oplagte muligheder for at oplyse om projektet i massemedierne som aviser, TV og radio har ikke været udnyttet. Kommunerne skal derfor opfordre til, at medierne tidligere og i højere grad anvendes i forbindelse med høringsprocesser, så også borgere uden adgang til internettet har adgang til information.

Bemærkninger til redegørelsen af Vurdering af Virkninger på Miljøet (VVM)

Kommunerne finder, ikke redegørelsen af Vurdering af Virkninger på Miljøet fyldestgørende. Man kan således ikke ud fra den udarbejdede VVM vurdere, hvilken virkning aktiviteterne har på miljøet før og efter tiltag, der imødegår påvirkningen. Den udarbejdede VVM redegørelse fokuserer i for høj grad på kontekst, metodevalg, projektbeskrivelse og de fysiske og biologiske omgivelser, aktiviteterne gennemføres i frem for på de konkrete indvirkninger aktiviteterne vil have på miljøet. Råstofdirektoratet / DMU har lavet en række krav til indholdet af VVM-rapporterne, der skal sikre at VVM-redegørelsen er en grundig udredning af, hvordan natur og miljø kan blive påvirket, og hvordan effekterne bedst begrænses. Kommunerne mener, at der er behov for, at den udarbejdede VVM bliver uddybet, således at den lever op til disse krav.

Det ikke-tekniske resume er mangelfuldt. Det er et krav, at VVM redegørelsen indeholder et ikke-teknisk resume. Det ikke-tekniske resume er vigtigt i forhold til at informere offentligheden, beslutningstagere og andre interessenter uden indgående faglig baggrund. Udarbejdelsen af et brugbart ikke-teknisk resumé er således en afgørende forudsætning for, at der kan skabes en ordentlig dialog med offentligheden, beslutningstagere og andre interessenter. Kommunerne mener ikke, at resuméet redegør for hovedrapportens væsentligste konklusioner vedrørende miljøkonsekvenser, da der i stedet bliver lagt for stor vægt på beskrivelsen af metodevalg, samt på at introducere læseren for almindelige dyrearter i området. Et eksempel herpå er, at det af VVM redegørelsen fremgår, at der som følge af de planlagte aktiviteter er 5 moderate, 12 mindre og 8 ikke-signifikante, negative konsekvenser for dyrelivet – dette centrale resultat er ikke medtaget i det ikke-tekniske resume. Samtidig er redegørelsen for, hvordan ”moderat”, ”mindre” og ”ikke-signifikant” påvirkning defineres meget mangelfuld, ukonkret og uklar. Oversigten sidst i resuméet giver ikke læseren et grundlag for at vurdere størrelsen og karakteren af påvirkningerne.

Qaasuitsup Kommunia efterlyser en plan for håndteringen af projektets affald. Aktiviteterne medfører ca. 277 tons affald, hvoraf en stor del, ca. 161 tons, er farligt affald. Denne anselige mængde affald skal ifølge sektion 5.12.6 bortskaffes i Aasiaat. Kommunen og forbrændingsanlægget i Aasiaat har pt. ikke modtaget henvendelse herom. VVM-redegørelsen omtaler en detaljeret 'Waste Management Plan', men denne plan er ikke udarbejdet/offentliggjort. Qaasuitsup Kommunia er derfor ikke i stand til at vurdere eller forberede affaldshåndteringen lokalt. Qaasuitsup Kommunia skal derfor anmode om, at Cairn så hurtigt som muligt tager kontakt til Qaasuitsup Kommunia med henblik på udarbejdelse af en realistisk affaldshåndteringsplan.

Cairn planlægger at dumpe cuttings og boremudder i havet, og der er i VVM'en redegjort for konsekvenserne ved aflejring på havbunden. Kommunerne savner en vurdering af konsekvenserne ved spredning af fint materiale i vandsøjlen.

Cairns aktiviteter ventes at udlede ca. 95.000 tons CO₂-ækvivalenter til atmosfæren, flaring ikke medregnet. Udledning fra evt. flaring er ca. 12.000 tons CO₂ per brønd ved fuld forbrænding. Denne udledning vurderes af ERM at være ubetydelig set i forhold til hidtidige og nuværende globale, menneskeskabte udledninger af drivhusgasser. Hvorvidt en miljøpåvirkning er væsentlig er efter kommunernes mening ikke relevant på dette sammenligningsgrundlag. Cairn forpligter sig i rapporten (side 7-3) til, hvor det er muligt, at undgå negativ påvirkning af miljøet. Det er muligt at undgå negativ påvirkning af atmosfærens CO₂-koncentration – og dermed negativ påvirkning af jordens klima – ved at købe og destruere CO₂-certifikater svarende til den mængde, som Cairn udleder. En tilladelse til at gennemføre efterforskningsboringer og derigennem udlede drivhusgasser bør ikke gives til Cairn, førend Cairn har erhvervet de nævnte CO₂-certifikater fra en anerkendt forhandler – og efterfølgende destrueret dem. Grønland er blandt de lande der er mest sårbare over for klimaforandringer. Hvis ikke Grønland selv går forrest med eksempler på, hvordan klimaforandringer kan undgås, kan vi ikke forvente verdenssamfundets forståelse for de negative konsekvenser, klimaforandring har for vores land. Et stærkt standpunkt i dette spørgsmål vil støtte bestræbelserne på at gennemføre en bæredygtig udnyttelse af landets naturressourcer. Hvis det lykkes Grønland at opnå en særlig status som et 'samvittighedsfuldt naturressourceproducerende land', kan det betyde positiv omtale. Desuden vil en indsats for at undgå yderligere afsmeltning af grønlandsk is være på linje med bestræbelserne på at beskytte traditionelle erhverv og en kulturel identitet, der i høj grad er knyttet til landets klimatiske forhold.

I VVM-redegørelsen bør beskrivelsen af målingerne af virkningen på dyreliv uddybes, idet det ikke klart fremgår, hvordan Cairn har til hensigt at udføre dette. Alle nævnte monitoreringstiltag vedrører registrering af aktiviteter og hændelser på skibe/platform, kontrol af udstyr, at bestemmelser og procedurer bliver overholdt mv.. Det er ikke nævnt, hvordan virkningen på miljøet skal monitoreres. Hensigten med monitorering af både dyreliv og aktiviteter er efter Kommunernes opfattelse at kunne lave en sammenligning mellem "baseline miljø" og miljøet både under og efter aktiviteternes ophør. Der bør foreligge valgte indikatorer og en plan for monitorering af ændringer i bl.a. dyrelivet i området som følge af "God International Praksis". Monitoreringen bør som minimum dække væsentlige dyrearter i det område, aktiviteterne foregår i, i den periode, hvori påvirkningen forventes samt løbende målinger af indholdet af relevante forurenende stoffer i havmiljøet omkring aktivitetsområdet.

Råstofdirektoratet kræver i deres retningslinjer for VVM at licensholdere foretager miljøkonsekvensvurdering af alle faser i et potentielt oliefeltets livscyklus (Retningslinjer af 16. maj 2006, side 1). Kommunerne savner denne vurdering. Selvom det fremgår af VVM-redegørelsen, at Cairn endnu ikke har valgt, hvilken metode, som anvendes ved en eventuel produktionsfase bør der som minimum foreligge nogle realistiske scenarier vedrørende forskellige mulige metodevalg. Kravet om konsekvensvurdering af andre faser er ikke betinget af, at kommende aktiviteter er endeligt besluttet. Der er ingen grund til, at Cairn skal være fritaget for at foretage miljøkonsekvensvurdering af aktiviteter, der er forbundet med eventuel udbygning, udvinding, transport og dekommissionering mv. Manglende konsekvensvurderinger i andre faser af projektet gælder også for Vurderingen af Samfundsmæssig Bæredygtighed. Der bør tilstræbes at det forud for en tilladelse til efterforskningsboring, gøres muligt for de grønlandske borgere at overskue omfanget af miljø- og samfundsmæssige konsekvenser for hele projektets livscyklus. Kommunerne understreger derfor vigtigheden af, at der bør holdes fast i, at retningslinjerne fra Råstofdirektoratet skal overholdes.

Kommunerne har bemærket, at Cairn undlader at analysere alternativer til de foreslåede aktiviteter. Det er ikke muligt for kommunen eller andre uden et indgående, teknisk kendskab til miljøkonsekvenser af olieaktiviteter at vurdere, om Cairns foretrukne efterforskningsmetoder og udstyr medfører relativ stor eller lille miljøpåvirkning. Internationalt anerkendte retningslinjer og

Råstofdirektoratets retningslinier anbefaler, at der laves en alternativanalyse, for at give ikke-fagkyndige læsere og beslutningstagere et rimeligt grundlag at vurdere virkningen ud fra. På grund af komplekse fysiske og biologiske sammenhænge mellem metode/udstyr og miljøpåvirkning er mange virkninger kun mulige at vurdere af lægmand, hvis de er sat i relation til alternativer. VVM'en burde have sammenholdt minimum to alternativer – ud over nul-alternativet – på et overordnet plan, med dertilhørende udledninger og anden påvirkning af miljøet, herunder dyreliv.

Kvaliteten af den danske oversættelse af det ikke tekniske resume er uacceptabel. Flere afsnit i teksten er helt uforståelige, og generelt er den danske oversættelse usammenhængende. Den danske oversættelse er så dårlig, at Kommunerne vurderer at informations- og dialoggrundlaget for inddragelsen af den del af befolkningen, som har ønsket at læse det danske ikke-tekniske resume, har været alt for dårligt. Den dårlige oversættelse blev understreget af en række borgere på borgermødet i Ilulissat, og der var et klart ønske om, at der blev rettet op på dette forhold. Qaasuitsup Kommunia har både inden borgermødet og efter borgermødet kontaktet Råstofdirektoratet omkring en udbedring af den dårlige oversættelse. Det skal i den sammenhæng bemærkes at kvaliteten af den grønlandske udgave er betydeligt bedre og sprogligt sammenhængende til trods for originaltekstens tekniske og akademiske sprogbrug.

Bemærkninger til redegørelsen af Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed (VSB)

En uforholdsmæssig stor del af VSB'en anvendes til rent tekniske og metodiske redegørelser, som enten helt eller delvist er medtaget i VVM'en.

VSB'en bærer præg af, at forhåndskendskabet til almene samfundsforhold i Grønland er mangelfuldt. Hertil kommer at data anvendt i afrapporteringen og beskrivelsen af baseline er udarbejdet i løbet af meget kort tid.

Helt grundlæggende burde ERM, have indledt et samarbejde med lokale aktører idet NIRAS i denne sammenhæng giver et meget overordnet billede, som i mange sammenhænge burde have medført yderligere analyser og dataindsamlinger. De forskellige typer af "stakeholders" var defineret på forhånd, hvilket har gjort det sværere for ERM/NIRAS at finde relevante grønlandske paralleller. Definitionerne af "stakeholders" bærer præg af, at tage udgangspunkt i Nordameri-

kanske forhold, hvor der findes forskellige etablerede interessegrupper i forbindelse med lokal-, regional- og nationalpolitiske processer som ikke findes tilsvarende i Grønland.

ERM er i rapporten kommet med en række anbefalinger og vurderinger i forhold til Cairns aktiviteter. I mange tilfælde er konklusionerne givet på forhånd enten grundet aktivitetens art eller geografiske placering, men samtidig er vurderingen af påvirkninger ikke sat i relation til det samfund hvor aktiviteterne forventes gennemført. Samtidig virker datagrundlaget for en vurdering af effekten på fiskeri- og jagt mangelfuld. Det fremgår ikke klart, om vurderingen alene baseres på indvirkning på selve feltet eller om dette også omfatter aktiviteterne omkring det kystnære område (havne/lufthavne) og eventuelt fremtidige aktiviteter.

Kommunerne vil gerne påpege, at vurderingen af de forskellige aktiviteters umiddelbare påvirkninger, som antages at være minimale – både positivt og negativt – mangler perspektivering i forhold til lokalsamfundenes størrelse, og burde være mere specifikke. Det nævnes eksempelvis at der placeres 10-12 mand i Aasiaat. Påvirkningen vurderes til at være minimal. Det fremgår ikke, hvad personalet skal lave eller hvilke aktiviteter, der forventes i den forbindelse, hvilket gør det meget svært at forholde sig til idet 10-12 personer kan have en relativ stor effekt – afhængigt af deres virke. Dette gør sig ligeledes gældende ved placeringen af SAR-beredskabet i Ilulissat, hvor der forventes placering af 30 personer.

I rapporten nævnes det, at personale i forbindelse med mandskabsudskiftningerne placeres et "hotel-skib" ved Aasiaat. Det vurderes, at dette ikke vil have en effekt. Det er ligeledes meget svært at forholde sig til dette, idet aktiviteterne i relation til skibet (forsyning, rengøring m.v.) ikke er beskrevet. Dette bør tages med, idet det kan få betydning for samarbejdsaftalen med Cairn omkring anvendelse af lokal arbejdskraft, som ligeledes er et lovkrav.

Det kan påpeges, at Aasiaat har erfaringer med servicering af et hotelskib fra tidligere, og at byen har håndteret krisesituationer i forbindelse med en grundstødning og efterfølgende evakuering af alle ombordværende.

Generelt skal det bemærkes, at den manglende beskrivelse af de konkrete arbejdsprocesser gør det meget svært for kommunerne at forholde sig til mulighederne og påvirkningerne på det lokale arbejdsmarked. For at kommunerne samt de lokale virksomheder skal kunne forberede sig bør de konkrete aktiviteter være beskrevet. Det vil give mulighed for både at forberede samarbejder omkring efteruddannelser samt samarbejder omkring praktikpladser og/eller føl-ordninger.

I Sisimiut findes ud over de nævnte uddannelsesinstitutioner også Center for Arktisk Teknologi og Mine- og Entreprenørskolen som har stort fokus på netop olie- og mineralefterforskningsindustrien, og der bør allerede fra starten indgås aftaler om praktikpladser mv.

Det fremgår ikke klart i VSB'en, hvorledes Cairn forstår lovkravet om anvendelsen af lokal arbejdskraft når muligt, og hvordan selskabet har tænkt sig at opfylde lovkravet. Af redegørelsen antydes det ved gennemgangen af det statistiske materiale vedrørende uddannelsesgraden af arbejdsstyrken, at det vurderes, at denne ikke kan anvendes grundet manglende kompetencer. Det skal bemærkes, at dette forhold ikke bør have nogen indflydelse på anvendelsen af lokal arbejdskraft idet flere af arbejdsprocesserne tilsyneladende ikke er specialiserede. I de tilfælde, hvor arbejdsprocesserne er specialiserede ville det være en fordel, at der gives mulighed for at vurdere, hvorvidt der rent faktisk eksisterer arbejdskraft med de relevante kompetencer samt at der åbnes mulighed for at kompetencerne erhverves.

Ifølge rapporten forventes det, at affald fra off-shore aktiviteterne skal landes i Aasiaat. I den forbindelse mangler der en beskrivelse af affaldstypen og sammensætning. Der er ikke taget kontakt til Qaasuitsup Kommunia med henblik på bortskaffelse af affaldet og det fremgår heller ikke af rapporten, hvordan Cairn har til hensigt at bortskaffe dette. Det er meget væsentligt for kommunerne, at disse oplysninger fremsendes så hurtigt som muligt, da bortskaffelsen skal indgå i kommunernes planlægning og forberedes i forhold til den nuværende kapacitet.

Qaasuitsup Kommunia bemærker, at ERM anbefaler anvendelse af Aasiaat havn i forbindelse med forsyning af hjælpeskibene. I den forbindelse finder Qaasuitsup Kommunia det underligt, at Royal Arctic Line anvendes som rådgiver inden for områder, som de ikke har kendskab til. Cairn burde være henvist til Nukissiorfiit og Polaroil med hensyn til leverancer af vand og brændstof samt til Pilersuisoq/Pisiffik med hensyn til lagerplads og forsyninger. Royal Arctic Line har så-

ledes meddelt Cairn, at der ikke kan leveres vand i Aasiaat, hvilket ikke er korrekt. Nukissiorfiit meddeler at de kan levere 50.000 liter i timen. Samtidig meddeler Polaroil, at de kan levere brændstof i alle byer, hvor behovet måtte være.

Qeqqata- og Qaasuitsup Kommunia samt KANUKOKA skal derfor i den forbindelse understrege vigtigheden af, at Cairn og andre selskaber henvises direkte til de relevante myndigheder vedrørende on-shore aktiviteter og mulighederne for disse idet de forskellige underleverandører og andre tilknyttede selskaber ikke nødvendigvis har myndighed og/eller oplysninger vedrørende mulighederne lokalt.

Qeqqata, Qaasuitsup Kommunia samt KANUKOKA ønsker at gøre opmærksom på, at der er brugt mange ressourcer på behandlingen og vurderingen af både VVM og VSB redegørelserne, og i den kommende tid vil der formentlig løbende komme flere opgaver inden for området. Kommunerne mener derfor, at det offentliges, og herunder kommunernes, omkostninger til behandling og vurdering af høringer af dette omfang, på linje med Råstofdirektoratets, bør dækkes af ansøgerne.

Inussiarnersumik
Med venlig hilsen

Martha Labansen
Direktør